

ULDF har ägt det här huset sedan 1974. Bild t.h. ovan: glada medlemmar under fikapausen. Bild t.h.: Lennart Edwall och Denny Bergerholm.

Premiär för Landet runt:

DT besöker Dövas hus i Uppsala

DT har nöjet att presentera en ny avdelning: Landet runt. Vi besöker en dövförening i varje nummer. Den här gången hälsar vi på Uppsala Läns Dövas Förening och träffar en liten skara medlemmar. Ett hett diskussionsämne är äldreomsorg på teckenspråk.

Uppsala Läns Dövas Förening huserar i ett område som domineras av stora äldre villor och små hyreshus. Att promenera dit tar drygt en kvart från centralstationen. Dövföreningen äger sedan 1974 en byggnad på Timmermansgatan 11*. De är ensamma i Sverige om att äga då alla andra dövföreningar hyr sina föreningslokaler av kommunen. Medan bottenvåningen i huset är öppen för medlemmar bor upp till fyra hyresgäster på ovanvåningen.

– Det är positivt för föreningen att vi har hyresgäster. Vi hade inte överlevt utan de intäkterna, säger Denny Bergerholm, heltidsanställd föreningskonsult.

Att äga en lokal och dessutom inte ha någon skuld är en stor fördel men det fordrar också att många medlemmar är villiga att lägga ner lite tid på att sköta huset och dess trädgård. Att få folk att ställa upp har varit svårt, berättar ordförande Lennart Edwall.

– Vi börjar fundera på hur vi ska göra framöver. Kanske vi säljer och köper en mer lättskött lokal. En del medlemmar vill det. Men vi skyndar långsamt när det gäller lokalfrågan, säger han som förklarar att många samtidigt har svårt för att lämna ett hus som varit speciellt för döva uppläningar i över 40 år.

Dövföreningen, grundad 1908, har i dag drygt 85 medlemmar, en siffra som varit relativt stabil de 4-5 senaste åren. De flesta är äldre än 65. Denny Bergerholm säger att föreningens funktion som ett andra hem för döva inte är lika självklar och inte attraherar yngre medlemmar på samma sätt som förut. När DT besöker Dövas hus diskuterar sju medlemmar vilka motioner de ska lägga

fram till SDR:s kongress och tänkbara namn i förbundets styrelse med mera. Lennart Edwall tycker att det är synd att det kommit så få medlemmar och att många förmodligen är upptagna på annat håll. Alla är helt ense om att en motion om att äldreomsorg på teckenspråk ska finnas i hela landet absolut bör läggas fram på kongressen. Birgit Burman säger att medan hon blir allt äldre börjar hon fundera på hur hennes egen ålderdom blir. Hon vill inte hamna på ett äldreboende utan någon teckenspråksmiljö:

– Det är ångestfyllt när jag tänker på det!

Inger Edwall håller med: – Vi är många äldre döva nu. Så det är skyndsamt – något måste göras!

Föreningen ska fortsätta diskutera SDR:s kongress den här oktobermånaden innan motionerna skickas in senast den 1 november till förbundet.

Birgit Burman har varit medlem i ULDF sedan mitten av 1970-talet:

– Dövföreningen finns alltid i mitt hjärta men det är tråkigt att det till skillnad från förr bara är få personer som kommer hit och var är de unga? Så jag tappar lusten. Men när vi diskuterar intressepolitiska frågor så blir jag tänd och vill komma hit! säger hon leende.

Denny Bergerholm säger att dövföreningen i ett led att tänka nytt och förhoppningsvis attrahera nya medlemmar ordnar teckenspråkscafé en gång i månaden med start i oktober. Det är på prov i tre månader. Tanken är att alla är välkomna hur mycket teckenspråk de än behärskar.

– Vi har marknadsfört teckenspråkscaféet brett, hos Hörcentralen, Tolcentralen, HRF Uppsala län, DHB...

– Hoppas landshövdingen kommer, säger Lennart Edwall leende.

TEXT & FOTO: NICLAS MARTINSSON

* Dövföreningen ägde en annan lokal på samma gata 1928-1974